

tlaninge, gd, s. + dars förs., dinköping, Östg. l.

Pt. gen. på -a (senare -e) till ätternamn på
-ing, i d. a fall tlane (jfr tlanekindes hö) "tlane-
ättlingarnes (hemvist)"

F. Noreen: Spr. studier III, s. 110.

RG. 1950